Ὅπως λαβοῦσα] Μνησίλοχος νῦν τοῦ ἑαυτοῦ ἀνδρὸς ὄντος ταῦτα λέγει, ἵνα γνῶν εἰ φαίνοιτο, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελαύνοιτο. τοῖς γὰρ ἀνδράσιν ἐκ ἐξῆν τοῖς Θεσμοφορίοις παρεῖναι. Περσέφατα] ἀττικῶς δεῖ δὲ τὴ. κοινῶς ᾶ. δεῖ ου. Περσέφασσα ᾶ, Περσεφόνη, καὶ Περσεφόνη ταύτον. τοῦδε τὸ φέρω, τὸ φόνος, φορὸς ἀπὸ τοῦ ἀποφέρον] οἱ πεφονευμένοι, καὶ τροπικῶς. ἐτυμ. μεγα. ἡ τοῦδε τὸ πέρθω, πέρσω, τὸ φόνος. ἡ πέρθουσα, καὶ φονεύουσα τοὺς ἀνθρώπους. πάντα γὰρ ὁ θάνατος διαφθείρει. Πολλὰ πολλάκις] τὸ πλῆρες. δὸς ἐμὲ ἔχουσαν πολλὰ, πολλάκις δὲ θύειν. λαθεῖν ᾶ λέγει, ἵνα μὴ ἀναγνωσθεῖν. ἀναγνωσθεὶς γὰρ ἂν ἀπώλετο. Καὶ τὴ θυγατέρα χοῖρον] τοῦτο ἀσῶν ἐστον καὶ καμνοτρεπέστερον. ἀντὶ τοῦ, τὴ θυγατέρος χοῖρον. ἡ κοῦ τροθήκλω, καὶ ἐπεξήγησιν μεμεικωτέραν λέγει, τὴ θυγατέρα χοῖρον, ἤγουν τὴ αὐτῆς χοῖρον. τινὲς δὲ ἐκ ἀπιθάνως Χοῖρον ἐνταῦθα ὄνομα κύειον αὐτῆς εἶναι νομίζουσιν. ἡ χαριέντως προστέθη, ὥσπερ καὶ ἐν Σφηξὶ γέρων τὶς γυναῖκα προσφωνῶν, Χοίριον καλεῖ. ταῦτα δὲ κωμικώτερον, καὶ ἀσελγέστερον γέλωτος χάριν εἴρηται. χοῖρος γὰρ τοῦδε κοινθίοις, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, Ἀκροκοεινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ, ἔοικας μιθαρνήσειν ἐν Κοεινθῷ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι. τινὲς δὲ

A γραπτέον οὖν, τὴ θυγατέρα κοίριον, ἤγουν ὡραίαν γάμου, εἴτε ὀπίγαμον, ὅπερ ἐκ ἀπίθανον. Πρὸς θάλλικον] ταύτῃ τὴ γραφῇ διεφθαρμένῃ εἶναι δῆλον. τὸ γὰρ θάλλικον παρὰ τοῖς τῆς λεξικογράφων εὑρίσκεται. καλῶς μόνοι τὴ λέξιν διορθοῦνται εἰ φάλλικον γράφοις. φάλλικος ᾶ. ὡς ἐν τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ τοῦδε δίδοται, λέγεται αὐτοχέδιον ποίημα ὀπὶ τῷ φαλῷ ᾀδόμενον. ἀλλαχοῦ δὲ φαλλικὸν καλεῖται. ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι, ᾄσομαι τὸ φαλλικόν. ὁ ᾶ φαλὸς, οῦ. καὶ φαλῆς, ῆτος. τοῦ ἀστωμύλους, ἡ φάλης, φάλητος, βαρυτόνως, ταυτόν. οὕτω γὰρ ὀνομάζεται σκύτινον αἰδοῖον. τὸ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν αἰδοῖα χῆμα. ἡ ξύλον ὀπίσω ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον. γράφεται ᾶ καὶ δι' ἑνὸς λ. καὶ δεῖ δυοῖν λλ. ἐπεὶ δὴ ᾶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Λυσιστράτῃ βαρυτόνῳ, καὶ δι' ἑνὸς λ γραφομένῃ ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο, ὅπου λέγει, ἀπὸ χωνταί τε φαλήλων, τινὲς κἀνταῦθα φαλῆλα γραπτέον οἴονται. καὶ νῦν ἁπλῶς τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον σημαίνειν δοκεῖ. ὅπως δήποτε ᾶ ταῦτα λάβοις, ὁ τούτων νοῦς ὅδε. τὸ δός μοι τὴ θυγατέρα μικτὴ νοῦν, τὸ φρένας ἔχειν τὸ σωφρόνειν, καὶ τοὺς ἀφροδισιασμοὺς, καὶ μηδενὸς ἄλλου φροντίζειν. τὸ δὲ νοῦν, καὶ φρένας νῦν σωφρονοῦμας Ἀριστοφάνης εἰπεῖν δοκεῖ. ἐν καλῷ δὲ, δηλονότι χωρίῳ.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Κη. Εὐφημεῖ ἔστω
Εὐφημεῖ ἔστω
Εὔχεσθε τῶν θεσμοφόρων.
Τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ
Καὶ τῷ Πλούτῳ καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ
Καὶ τῇ Κουροτρόφῳ τῇ γῇ.
Καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν.
Ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ συνόδους τὰς νῦν,
Κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι
Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
Καὶ τοῖς δρῶσιν, τοῖς ἀγορεύουσιν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων
Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
Ταύτῃ νικᾶν.
Ταῦτ' εὔχεσθε. καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά,
Ἰὴ παιών. ἰὴ παιών. ἰὴ παιών. χαίρωμεν.
Χο. Δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος
Λιτόμεθα ταῖς δι' ἐμοῦ χαῖς
Φανέντας ὀπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρατε

B

C

D

E

F

G

Bourdinus. Εὐφημία ἔστω.] εὐφημείτω, σιγάτω ὁ πᾶς. εὐφημία ᾶ ἀεὶ χρῶνται οἱ κωμῳδοί, ὅταν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσι βάλωνται, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. Εὔχεσθε.] εὐχαὶ δὲ κήρυκος κάλλιστα ἐπὶ ὠφελείᾳ, καὶ φιλοκαλίᾳ, ἅπερ δὲ ἐν κόσμῳ ὄντα κυρίως τα. Καλλιγενείᾳ] ταύτῃ ᾶ θύεται πρῶτον λέγουσι Ἐρεχθόνιον ἐν ἀκροπόλει, καὶ βωμὸν ἱδρύσαντα χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῆς τροφείων, καὶ τοῦτο πρὸς ἐκείνου τιμῶν χάριν, ὡς τε τὸ νόμιμον θέσθαι τοὺς θύοντας τινὶ θεῷ ταύτῃ προθύειν, ὡς δὴ ὑπερεχούσῃ, ὑπερφερούσῃ, καὶ δεῖ χρῆναι ὠφελειάν τε. Κουροτρόφῳ.] τρεφούσῃ κούρας καὶ παῖδας. Σύνοδον τὴν νῦν.] τὴν πάρεστιν. Ἐκκλησίαν.] ἐπὶ ὠφελείᾳ τῆς πόλεως Ἀθηναίων. Τυχη-

ρῶς δὲ.] εὐτυχῶς δὲ, καὶ εὐπραγῶς. τοῦτ' ἔστιν, ὅτι εὐτυχία ἡμῖν ἀγορεύουσιν] λέγουσιν τὰ βέλτιστα, καὶ κάλλιστα. Ἰὴ παιών] πρόσφθεγμά ἐστι χαίροντος ἐφηδομένου τε ἀνδρὸς ἢ γυναικός. Παιὼν ᾶ ἀντὶ τοῦ παιάν, ὅπερ δὴ σημαίνει Βάκχον καὶ Διόνυσον. Λιτόμεθα.] ἱκετεύομεν καὶ δεόμεθα, προσευχόμεθα θεοὺς μετ' ἱκεσίας. Ἐπιχαρῆναι.] χαίρειν καὶ εὐφραίνεσθαι ὀπὶ ταῖς εὐχαῖς καὶ λιτανείαις ἡμῖν. Ζεῦ.] ἀρχέλαος ὁ ὁσίος, ὥσπερ καὶ πάντες εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ ἔνδοξοι καὶ μεγαλώνυμοι. Μεγαλώνυμε.] μεγαλόδοξε. Χρυσολύρατε.] χρυσῆν λύραν ἔχων.

Bisetus. Εὐφημεῖ ἔστω] ὁ κῆρυξ εἰς μέσον προελθὼν πάντας εὐφημεῖν κελεύει. εἶτα μὴ τοῦ χοροῦ σιωπῶντος, ἀμοιβαίως εὐχέσθαι. μὴ ᾶ ταῦτα τὸ τῆς γυναικῶν

PRÆCO, CHORVS, MVLIER QVÆdam, Alteia mulier, Mnesilochus.

PRAE. Bona ominatio esto,
Bona ominatio esto,
Preces fundite legiferis,
Cereri & Proserpinæ.
Et Pluto deo diuitiarum & nobilitati,
Et altrici puerorum terræ,
Et Mercurio & Gratiis.
Concionem hanc & conuentũ hunc præsentem
Pulcherrime & optime facere,
Ad multã vtilitatem quidẽ ciuitati Atheniẽsiũ,
Fortunatè autem nobisipsis. (centem
Et precamini ex his mulieribus facientem, di-
Optima circa populum Atheniensium,
Et circa populum mulierum
Hanc vincere.
Hæc precamini & vobisipsis bona.
Io Pæan, io Pæan, io Pæan gaudeamus.
CHO. Admittimus & deorum genus,
Precamur has ob preces
Apparentes lætari.
Iupiter magni nominis, aureã lyra vtens,